

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 789/2521

พันตรีเสนาะ เดนต์ดวงใจท์ นายบันลัม แซ่ตั้งจำเลย น.ส.ลิซุม แซ่อึ้งผู้ร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 230, ป.วิ.พ. มาตรา 151, ป.วิ.พ. มาตรา 224,

พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง(ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2518 มาตรา 3, พ.ร.บ.ดังกล่าว มาตรา 3

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีร้องขอทรัพย์ มีข้อพิพาทคำนวณตามราคาทรัพย์ที่ขอให้ถอนการยึด ไม่ถือตามทุนทรัพย์ในคดีเดิม ศาลอุทธรณ์มีคำสั่งยกอุทธรณ์ โดยไม่วินิจฉัยประเด็นแห่งอุทธรณ์ต้องคืนค่าธรรมเนียมทั้งหมดตาม พระราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ฉบับที่ 7 ซึ่งออกใช้บังคับระหว่างฎีกาศาลฎีกาพิพากษาบังคับแก่คดีที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามาก่อนได้ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ถอนการยึดทรัพย์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายกอุทธรณ์ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงต้องห้ามอุทธรณ์ โจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยข้อกฎหมายว่า "โจทก์ฎีกาว่า ทุนทรัพย์ในคดีนี้ต้องถือตามคดีเดิมซึ่งมี 21,375 บาท และอุทธรณ์ของโจทก์เป็นอุทธรณ์คำสั่ง ทั้งเป็นเรื่องชั้นบังคับคดี โจทก์จึงอุทธรณ์ได้ ทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย การที่ศาลชั้นต้นตรวจและสั่งรับอุทธรณ์แล้วส่งสำนวนขึ้นไปยังศาลอุทธรณ์นั้น ถือว่าผู้พิพากษาศาลชั้นต้นรับรองในเวลาตรวจอุทธรณ์นั้นว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ในข้อเท็จจริงได้ กรณีต้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 230 ศาลอุทธรณ์มิได้มีคำสั่งในเรื่องค่าธรรมเนียม ซึ่งควรถือว่าเป็นการไม่รับฟ้องอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 151 ขอให้พิพากษาให้ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยใหม่แล้วพิพากษาไปตามรูปความศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาคดีแล้ว ที่โจทก์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา เห็นว่าไม่จำเป็นแก่คดี จึงได้งดเสียพิเคราะห์ปัญหาที่โจทก์ฎีกาแล้ว เห็นว่าศาลชั้นต้นกำหนดประเด็นว่าทรัพย์พิพาทเป็นของผู้ร้องหรือของจำเลย เมื่อศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วฟังว่าทรัพย์พิพาทเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ร้อง ฟังเป็นแน่นอนอย่างหนึ่งอย่างใดมิได้ว่าเป็นทรัพย์ของจำเลย มีคำสั่งให้ปล่อยทรัพย์พิพาททั้งหมด จึงเป็นการมีคำสั่งให้ปล่อยทรัพย์พิพาททั้งหมดโดยอาศัยข้อเท็จจริง การที่โจทก์อุทธรณ์ว่าทรัพย์พิพาทเป็นของจำเลยก็ดี

คำพิพากษา

ข้อเท็จจริงได้ความว่าผู้ร้องเป็นภรรยาจำเลยมา 10 กว่าปี อย่างน้อยถือได้ว่าเป็นหุ้นส่วนกันก็ดี จึงเป็นการอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงว่า ทรัพย์พิพาทเป็นของจำเลยหรือจำเลยมีส่วนเป็นเจ้าของด้วยเมื่อทรัพย์พิพาทมีราคาเพียง 11,800 บาท อุทธรณ์ของโจทก์จึงต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 224 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง(ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2518 มาตรา 3 คดีร้องขอทรัพย์นั้นเป็นคดีมีข้อพิพาทในตัวทรัพย์ที่ร้องขอทรัพย์ที่มีค่าขอปลดปล่อยทุกข้ออันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ เป็นคดีใหม่ที่แยกจากคดีเดิม โจทก์จะอ้างว่า อุทธรณ์ของโจทก์มีทุนทรัพย์ตามฟ้องเดิม 21,375 บาท และเป็นอุทธรณ์คำสั่ง ทั้งเป็นเรื่องชั้นบังคับคดี ไม่ต้องห้ามอุทธรณ์ในข้อเท็จจริงหาได้ไม่ การที่ศาลชั้นต้นสั่งรับอุทธรณ์แล้วส่งสำนวนขึ้นไปยังศาลอุทธรณ์นั้น ก็ไม่ใช่คำรับรองดังที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 224 อันจะเป็นเหตุให้โจทก์อุทธรณ์ใน

ข้อเท็จจริงได้ ส่วนการที่ศาลอุทธรณ์ไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ให้โจทก์ เพราะอุทธรณ์ของโจทก์ ต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ในข้อเท็จจริง ศาลอุทธรณ์ควรคืนค่าธรรมเนียมศาลให้โจทก์หรือไม่นั้น ระหว่างพิจารณาของศาลฎีกามีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2521 ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 151 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติดังกล่าวมาตรา 3 บัญญัติว่า ในกรณีที่ศาลอุทธรณ์มีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ โดยยังมีได้วินิจฉัยประเด็นแห่งอุทธรณ์นั้น ให้ศาลมีคำสั่งให้คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมด เมื่อปัญหานี้ยังไม่ยุติ ศาลฎีกาจึงมีอำนาจสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลชั้นอุทธรณ์ให้โจทก์ สำหรับในชั้นฎีกาโจทก์เสียค่าคำบังคับเกินมาพิพากษาแก้เป็นว่า ให้คืนค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์ทั้งหมดให้โจทก์ และให้คืนค่าคำบังคับในชั้นฎีกาให้โจทก์ด้วย ค่าทนายความในชั้นฎีกาให้เป็นพับ"

องค์คณะ

ชลุตม์ สวัสดิทัต · ประภาศน์ อวยชัย · พัลลภ สังข์โบล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) — deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/789/2521>